

מעשה מה שסיפר הבעש"ט [הבעל שם טוב]

הקדוש.

מלך שעשה מחיצות רבות באחיזת עינים, זו לפניו מזו ובין כל מחיצה נהרות וגם חיילות רבים מבוהלים, דובים ואריות ונחשים ועקרבים בכדי שיראו מגשת אליו. ואור פני מלך מאיר בכל העולמות וזיו ונועם הדרת כבודו מלא את כל הארץ. רק הכותלים והסובבים הם מסתירים את פני המלך והוא באחיזת עינים. וכרוזים יוצאים: מי הוא שביא אל המלך ויקבל את פניו ואור הדרת זיו כבודו, יתן לו המלך בתו ועושר וכבוד. ומי הוא שאינו רוצה בזה רק כשבא לחומה ראשונה ורואה כמה דברים מבהילים, נסוג לבבו אחורי, ויש מהם שהולך כמה חומות לפניו,

זו לפניו מזו. ובין כל חומה וחומה שרים רבים יש ממונים מאת המלך. מפזרים ממון רב למי שבא לפניו מן החומה. ולפעמים אחרי רואו שיש לו הון יקר, וכבר מצא ידו ואוצרות שכיות חמדות, עומד שם ומתעכב בזה. וכשמתגברין עליו הדברים המבהילים, נסוג אחור אף שבאמת כבר הלך כמה חומות ונהרות ואין שם פגע רע ואין שם מים ואין שם חומה. מ"מ [מכל מקום], אחר אשר כל חומה וחומה גבוה ומאויס דלתים וברית כדי להבהיל יותר, וכשרואה הדברים המבהילים נסוג אחור. אבל בן המלך אשר מעיו המו אל אביו וגם רחמי האב עליו, לאור באור פני מלך חיים ומאור פני מלך. מי שזוכה לטעום טעם אור מתיקת ידידות עריבות נועם זיו הדרת פניו מבהיקים ומאירים. וכשבא לחומות המבהילים והמסתירים, בוכה ומתאנן ומתחנן: "אבי הרחמן מלך הרחמן כמותך תסתיר עצמך בהסתרות כאלו, ואני אנא אני בא." וצועק ובוכה. וכל העושר והכבוד שמפזרין מואס בהם, כי עיקר המייתו לזכות לקבל זיו ונועם הדרת אביו הרחמן. ובכח לבבו הנשבר לאלף שברים מהמכות של האימות והדברים המבהילים, מוסר עצמו בכח לדלג על החומות ונהרות ומפזר כל הונו עד שנעשה אין ממש אלא בלתי לקבלת אור פני המלך לבדו, מאהבת המלך ומתשוקתו לשורשו לאביו הרחמן. וכשבא לפני אביו הסיר אביו אחיזת עינים הללו ואומר לו: "בני ראה מסוף העולם ועד סופו." וירא כי אין שם איש, לא מסד ולא חומה ולא נחשים ועקרבים, רק ארץ מישור וגנות ופרדסים ומשרתי המלך הם כולם. וכולם משוררים ומזמרים למלך הכבוד ואין שם דבר רע כלל. והמלך יושב על כסאו והארץ האירה מכבודו ומרוב שמחה נתבטל לגמרי ובוכה: "אבי אב הרחמן היאך הסתרת פניך, ואתה בעצמך היית שם אתי עמי בכל הצער ובכל הסתרות." ואז נותן לו המלך בתו ומתנות רבות, מושל בכל העולם וכל המסכים עוברים כי אם מעט לפעמים לעתים רחוקות כשהמלך רוצה להעלותו אבל לא מחיצות עבות ומבהילים כבראשונה. ע"כ [עד כאן] ספר אור צח אור נפשינו, חיות רוחינו רבנו הבעש"ט [הבעל שם טוב] זי"ע [זכותו יגן עלינו] ובו סודות נוראים ונפלאים:

מעשה מה שסיפר הבעש"ט הקדוש.

מלך

כל מחיצה נהרות וגם חיילות רבים מבוהלים דובים ואריות ונחשים ועקרבים בכדי שיראו מגשת אליו ואור פני מלך מאיר בכל העולמות וזיו ונועם הדרת כבודו מלא את כל הארץ רק הכותלים והסובבים הם מסתירים את פני המלך וכוא באחיזת עינים. וכרוזים יוצאים מי הוא שביא אל המלך ויקבל את פניו ואור הדרת זיו כבודו ומי הוא שאינו רוצה בזה רק כשבא לחומה ראשונה ורואה כמה דברים מבהילים נסוג לבבו אחורי ויש מהם שהולך כמה חומות לפניו. מי הוא שביא אל המלך ויקבל את פניו ואור הדרת זיו כבודו, יתן לו המלך בתו ועושר וכבוד. ומי הוא שאינו רוצה בזה רק כשבא לחומה ראשונה ורואה כמה דברים מבהילים, נסוג לבבו

זו לפניו מזו ובין כל חומה וחומה שרים רבים יש ממונים מאת המלך. מפזרים ממון רב למי שבא לפניו מן החומה ולפעמים אחרי רואו שיש לו הון יקר, וכבר מצא ידו ואוצרות שכיות חמדות, עומד שם ומתעכב בזה. וכשמתגברין עליו הדברים המבהילים, נסוג אחור אף שבאמת כבר הלך כמה חומות ונהרות ואין שם פגע רע ואין שם מים ואין שם חומה. מ"מ [מכל מקום], אחר אשר כל חומה וחומה גבוה ומאויס דלתים וברית כדי להבהיל יותר, וכשרואה הדברים המבהילים, נסוג אחור. אבל בן המלך אשר מעיו המו אל אביו וגם רחמי האב עליו, לאור באור פני מלך חיים ומאור פני מלך. מי שזוכה לטעום טעם אור מתיקת ידידות עריבות נועם זיו הדרת פניו מבהיקים ומאירים. וכשבא לחומות המבהילים והמסתירים, בוכה ומתאנן ומתחנן: "אבי הרחמן מלך הרחמן כמותך תסתיר עצמך בהסתרות כאלו, ואני אנא אני בא." וצועק ובוכה. וכל העושר והכבוד שמפזרין מואס בהם, כי עיקר המייתו לזכות לקבל זיו ונועם הדרת אביו הרחמן. ובכח לבבו הנשבר לאלף שברים מהמכות של האימות והדברים המבהילים, מוסר עצמו בכח לדלג על החומות ונהרות ומפזר כל הונו עד שנעשה אין ממש אלא בלתי לקבלת אור פני המלך לבדו, מאהבת המלך ומתשוקתו לשורשו לאביו הרחמן. וכשבא לפני אביו הסיר אביו אחיזת עינים הללו ואומר לו: "בני ראה מסוף העולם ועד סופו." וירא כי אין שם איש, לא מסד ולא חומה ולא נחשים ועקרבים, רק ארץ מישור וגנות ופרדסים ומשרתי המלך הם כולם. וכולם משוררים ומזמרים למלך הכבוד ואין שם דבר רע כלל. והמלך יושב על כסאו והארץ האירה מכבודו ומרוב שמחה נתבטל לגמרי ובוכה: "אבי אב הרחמן היאך הסתרת פניך, ואתה בעצמך היית שם אתי עמי בכל הצער ובכל הסתרות." ואז נותן לו המלך בתו ומתנות רבות, מושל בכל העולם וכל המסכים עוברים כי אם מעט לפעמים לעתים רחוקות כשהמלך רוצה להעלותו אבל לא מחיצות עבות ומבהילים כבראשונה. ע"כ [עד כאן] ספר אור צח אור נפשינו, חיות רוחינו רבנו הבעש"ט [הבעל שם טוב] זי"ע [זכותו יגן עלינו] ובו סודות נוראים ונפלאים: